

staar her under, stod frit, vilde en hel Række af dem afgjort sige nej til Importreguleringen.

Derimod skal jeg underbygge det, jeg sagde før om det ærede Medlem Hr. Borgbjergs af og til venskabelige Tanker overfor Tolden ved med Formandens Tilladelse ganske kort at citere af Rigsdagstidenden. Det ærede Medlem siger den 25. Oktober 1922 under første Behandling af Finansloven Spalte 690: „Derfor er en positiv Handelspolitik ganske nødvendig, og som Led i den er en Importregulering og andre lignende Kriseforanstaltninger paa deres Plads. Jeg kunde ogsaa meget godt tænke mig i en saadan Handelspolitiks Tjeneste en hyppig Toldrevision for enkelte Toldsatser.“ Det falder altsaa ganske nøje sammen med den Udtalelse, jeg citerede af det ærede Medlem før, og om dette ærede Medlem kan det derfor med Rette siges, at han har udtalt sig til Fordel for en Toldpolitik.

Rode: Til det ærede Medlem Hr. Pinstrup ønsker jeg kun at gøre den Bemærkning, at hans Udtalelser om Underskuddet paa Handelsbalancen for 1919 og 1920 maa forstaaes saaledes, at der fra den daværende Regerings Side i 1919 blev gjort Forsøg paa at dæmme op for den skadelige Indførsel, som fandt Sted, saa snart som Erhvervslivet ønskede Midler til at hindre den, men at dette Middel ikke kunde gennemføres, og at Regeringen umiddelbart derefter faldt. Den højtærede Statsminister har henvist til, at det foreliggende Forslag har den Autoritet ikke at være af en politisk valgt Forsamling, men af en Forsamling, der repræsenterede hele Erhvervslivet, og at han paa Basis heraf maatte forvente en gunstig og let Modtagelse af det i det høje Ting. Det Forslag, som i 1919 tilsigtede at hindre en skadelig Indførsel af overflødige Genstande, kom fra netop en saadan Forsamling. Hele Erhvervslivet stod sammen om Loven, med Undtagelse af en enkelt, som tog Forbehold. Ikke desto mindre kunde det ikke gennemføres, det strandede derpaa, at der den Gang var en Magt i den, der tog Forbehold, som der ikke længere er i den, der tager Forbehold nu. Den, som den Gang tog Forbehold, den nuværende Landbrugsminister Hr. Madsen-Mygdal, havde Magt til at forhindre Gennemførelsen af denne Foranstaltning. Denne Gang har det ærede Medlem Hr. Pinstrup taget Forbehold i Kommissionen, men under Trykket af hele Stillingen erklærer endogsaa det ærede Medlem sig villig til at stemme for

Forslaget i den Form, hvori det foreligger denne Gang. Saa meget har Forholdene forandret sig, fordi den Fejl, man gjorde i 1919, har virket saaledes, at nu ser alle, hvilken Skade der er sket ved den Ødelæggelse af Kronen, som Handelsbalancens Ødelæggelse har medført. Jeg skal yderligere blot sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at vel er det rigtigt, at Kursen paa Kronen faldt i 1919, men dette var netop Motiveringen til, at man søgte at tilvejebringe Foranstaltninger, som man imidlertid ikke kunde opnaa Tilslutning til i Rigsdagen, inden Regeringens Skæbne var afgjort. Men det Tidspunkt, da Kronen stod lavest, finder det ærede Medlem i 1920, paa det Tidspunkt, da den nuværende Regering længe havde siddet, nemlig i Slutningen af Sommeren, da Kronen sank til ca. 50 Ø. i Værdi, et Tal, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke fik Tid til at nævne.

Maa jeg blot sige endnu til det ærede Medlem, at jeg tror, at han tager fejl, hvis han mener, at en Tilbagevenden til Guld-kronen vilde betyde et Prisfald her i Landet paa 40 pCt. og altsaa være en Krise, en Ulykke. Det Prisniveau, der findes i Verden i Øjeblikket, er udtrykt i Pristal i England, Amerika, Sverige og Svejts, et saadant, som ligger omkring 170, 169—170. Det Fald, vore Priser vilde undergaa, vilde altsaa være fra 204 til 170; det er ikke 40 pCt., men ca. 17 pCt. Jeg nævner ikke dette for at modsige det ærede Medlems Opfattelse, at et pludseligt Fald vilde medføre store Vanskeligheder, og at det derfor vilde være rigtigt at udligne det langsomt, for deri er jeg enig med det ærede Medlem. Men man skal ikke male Billedet sortere, end det er. Forholdet er det, at Guldmønten har tabt sin Værdi overhovedet i Verden.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Pürschel — nej, jeg tror, at jeg for ikke at spille Tiden skal lade være med at komme ind paa, hvad det ærede Medlem sagde, og kun sige til det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, at det lader sig ikke gøre at bestrejde, at der i det Forslag, vi her tager, ligger et eventuelt Laan. Hvis Foranstaltningen, enten alene, eller ledsaget af andre Foranstaltninger, medfører, at disse Sterling, vi optager, ikke omdannes til Kroner og bliver her, men omdannes til Kroner, og omdannes atter fra Kroner til Sterling, og vender tilbage, naar de har gjort deres Pligt, saa vil det ikke være andet end en Kredit, men hvis det gaar, som mange pessimistiske Udtalelser har givet Udtryk for her i Dag, ikke mindst det ærede Med-